

3. Pohladaj na ptaki!
 Wóczež našch njebjeski
 Seživi je,
 Kunjež so nješnja,
 Bróžnju tež nimaja
 Sa žiwjenje.

4. Njeišy dha wjazy ty,
 Po Bosy stworjeny,
 Dyzli je ptak,
 Kotryž so dźakuje
 Bohu za žiwjenje?
 Hdže masch twój dźak?

5. Boha šy posabył,
 Dobreje myšle sbył
 Se staranjom.
 Myšlišch, Bóh w domach njej',
 Dokelž ty šam chzesch šej
 Sa staracž dom?

6. Wobcžežnosć žiwjenja
 Wschědnje czi pschibywa
 Psches staranje;
 Spokojnosć wotbjera,
 Duscha paš škodu ma
 Sa wěcznosće.

7. Staroscž je Knjesowa,
 Wótzowska wutroba
 Sa stara cže.
 Džěcžo ma pošluchacž,
 Wótzej šo staracž dacž
 Bjes staroscže.

8. Žene njech stara cže,
 Wěcžne tam žiwjenje,
 Po nim měj hlód!
 Džěczaza wješełoscž,
 Kiž ma na Wótzu došcž,
 Lóžki ma khód.

XXVII. Khwalenje a džakowanje.

171.

(P. 23./11. 1875.)

Sjewjenje Jana 4., 2. 4. a t. d. 5., 1—14.:
 „Glaj, stol běšche stajeny we njebjesach a
 na stole jedyn šedžišche. A wokolo teho
 stola widžach ja šedžaznych 24 starschich we
 bělnych draštach wobleczenych a mējachu na
 šwójich hlłowach slote króny a t. d.“

Hlós: Wotzucžeže, tón hlós waš woła.

Bóh Knjes je na šwójim stoli,
 Tam wjedže wscho po šwojej woli,
 Kaž semju, tač tež njebjesha.
 Šbóžny je, šchtóž jeho khwali;
 Šo bychmy ach tež njewostali
 My šami we tym š pošleda!
 Bóh šam tón njech nam je
 Nětk našche wješele!
 Žeho bycže
 To šwješeli naš na šemi
 A bóle hišcže w wěcznosći.

2. Božo, Knježe wschitkich Bohow,
 Czi koschicž chzemy pódnožk nohow
 A khwalicž twoje skutki wschě.
 Wutroba šo we naš hori,
 Ty š twójim šnamjenjom naš stwori
 A wscho, šchtož stwori, dobre bě.
 Wschě twoje stworjenja
 A žyke njebjesha
 Tebje khwala.

Duž nětk tež my šo bližimy,
 Hacž runje proch a popjeł šmy.

3. Glaj psched trónom twójim steja
 A hluboko šo pošorjeja
 Wschě wójška twójich jandželow.
 Woni twóju krašnosć šnaju
 A šwjaty, šwjaty šaspěwaju,
 Šo klincži tempel njebjesow.
 Šsamlutki, Božo, ty